

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

84. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Arguelles in causa
Calaguritana Beneficii de Ocon. Mercurii 15. Novemb. 1649.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

n. 7. lib. 2. Girund. de prinil. n. 3. 13. Rota dec. 95. n. 5. p. 3. necen. dec. 402. n. 1. part. 4.
Et ita decilium utraque parte informante, &c.

DECISIO LXXXIV.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Arguelles.

In causa Calaguritana Benef. de Ocon.

Mercurij 15. Nouembris 1649.

§. 1. [V]isissima visa fuit [si vlla vnquam aha Calaguritana] Francisci Gomez appellatio [cui locum esse in istis Beneficiis constanter semper tenuit Rota ex doct. & eleganter deductis in Calaguritana Beneficiorum 17. Februarij 1648 coram R. P. D. meo Bichio,] qui cum die 8. Martij 1648. fuisset ab Ordinario approbatus ad curam animarum, & obtinisset licentiam generalem inseruendi Parochialibus loco Rectorum, audiendæ confessiones & absoluedi a casibus. reservatis excepta excommunicatione maiori, lactilegij [vt ipsa cantat facultas] per spatium vnius anni sumum. numer. 3. In concursu postea [tribus tantum mensibus interiectis nempe 8. Iunij eiusdem anni] de more habito ad Beneficium simplex de Ocon, fuit ad curam reprobatus habili, & digno ad ea declarato Garzia Clerico primæ tonsuræ, & qui non ita pridem in alio examine fuerat reiectus. Immo (quod plus est) cum eadem ipsa die reprobationis fuerit ei reualidata, & confirmata supradicta facultas ab ipso Episcopo vsque ad futuram visitationem, & per se paratum instrumentum specialis commissi potestas vt in Beneficio Parochiali de Ocon, & eius annexum munere fungeretur curati per biennium cum clausula, & pariter mandamus Beneficiariis, & ceteris personis Ecclesiasticis, & secularibus oppidi predicti, & illi annexorum quod habeant, & teneant pro Curato deferendo ei honores, & preeminentias, & respondendo ei de fructibus, & emolumentis ipsi debitis occasione dicti muneris, &c. A quo si non manifesto, saltem plusquam probabili grauiam appellante Francisco, & subdelegatur iudex in partibus coram quo iterum ad examen reuocaret petente, fuit affirmatiue responsum.

2. Quid enim aliud fecisse videntur examinatores, quam Episcopum suum ipsum, cuius famæ prospicere, cuius decreta reuereri maxime tenebantur, redarguere, & insimulare summæ negligentia, dum, quem in Curatum ipse deputat, eadem die incapacem iudicant ad beneficium simplex in eadem Ecclesia, licet in vanum cum presumptione iuris steterit pro iudicio Episcopi cap. in presentia 6. & ibi Doct. de renunciat. Sacrol. Concil. Tridentin. sess. 24. de reservat. cap. 18. vbi multis de more congestis Barbosa num. 15. & de offic. Episc. a leg. 60. num. fin. in fine tom. 3. & de offic. Paroch. part. 1. c. 2. num. 141. Rota cum aliis in Maioricens. parochialis 13. Iunij 1649. §. si quidem pro iudicio Ordinarij semper presumendum est, & 18. Iunij 1647. §. nam quævis coram R. P. D. meo Celso, & magna suspicio irrationabilis iudicij examinatorum, & tam ad id quàm ad subdelegationem concessam optime quadrant verba Pontif. in cap. accepimus 13. de stat. & qualitat. ord. in dandorum ibi. Vnde grauius sustinere non debet, sed nobis potius deuote inclinare teneris, si illos examinare per alios facimus, quos sine examinatione non credimus ordinatos, & Rota quasi ad amissum pro nostro casu rescata in vna Legionen. beneficij de Capillas 15. Februar. 1588. coram clar. mem. Card. Pamphilio. §. 1. ibi, & maxime quia ex circumstantiis facti non modicam conceperunt suspicionem quæ huic repulsioni causam debent nimia gratia erga Garziam, & apud Seraph. dec. 968. num. 1. ad fin. ibi, Præterea cum & Tom. VII.

ante presentationem, & post habitum fuerit pro habili ad Curatam, valde inuicem simile est, quod medio tempore fuerit inhabilis, vnde, valde suspecta videtur relatio priorum examinatorum. Et agitur ibi de reprobato, qui & ante, & post examen (licet non ipso die, vt ille noster) sed multis interiectis habuerat licentiam inseruendi in Curatis, & sic in fortioribus, & mirè eorum Comito in causa Calaguritana, & subdelegationis examinis dec. 38. n. 3. ibi, Præterquam quod qui per ipsam Ordinariam ad curam animarum deputatus fuerat in ascensu ad simplex beneficium circa initium, non presumitur reprobatus, &c. & paulò inferius Maxime cum pauco post dicit idem Petrus ab examinatore approbatus fuerit, & e. provisione datus in Coadiutorem cura.

3. Conducit etiam regula vulgaris, quod approbatus semel non debet reprobari. Pomponius ff. de negot. gest. & multis DD. Valasa. axiom. 10. liter. A. vbi in fine respondet contrariis, & addo Oldr. conf. 18. cum primum in princ. Innoc. in c. cum venerabilis, n. m. 7. vers. item si admitto de excep. & in d. c. accepimus num. 1. Felin. in c. ex literis de constit. n. 6. & in d. c. cum venerabilis n. 48. qui loquitur in puncto approbatorum ad beneficia, & est optimus text. in d. c. accepimus, vbi loquitur non solum de approbato ab ipso Episcopo, sed etiam de approbato a antecessore, & horrendum 17. 37. q. 5. c. satis peruersum 7. 56. dist. 8. & alijs per Amayam in l. 3. in fin. C. de canon. largit. tit. lib. 10. & Latream de inf. Granat. 2. n. 5. & 12. vbi n. 20. respondet contrariis. Et in terminis quod debeat subdelegari examen in partibus, Rota d. dec. 48. coram Comito, & pro constanti supponitur coram Penia, dec. 106. num. 7. vbi fuit negatum ex eo quod post quadriennium a die reprobationis fuerat petium, & in fortioribus coram San. mem. Gregor. XV. in alia Calaguritana dec. 58. n. 2. quia ibi appellans venerat ad Curiam, & ibi fuerat approbatus ad Curatam, & appellatus qui remanserat in partibus, obtinuit, vt subdelegaretur examen in partibus, quia prætendebat esse etiam habilis ad Curatam, cum fuisset antea à Synodalibus vterque tantum ad simplicia approbati: & quod magis est quia nec in dictis decisionibus fuit dubitatum dandam esse subdelegationem, sed ex alijs causis prætendebatur, esse denegandum examen, non vero subdelegationem, in casu quo examen esset concedendum.

4. Et multò minus posset dubitari in presenti ex supra deductis circumstantiis Accedit ratio æquitatis, & iuris quod valde onerosum, & damnosum videretur, propter magna pericula quibus (ipsis maxime temporibus) terræ scateant, & maria, & si quis à longissimis Hispaniæ Occidentis Regionibus per varios casus per tot discrimina rerum in Latium tendere cogeretur, & tot dispendia ferre viarum, & malitijs indulgeretur quippe sæpe etiam cum magna captione à rebus nostris auocatur, vt in non dissimili proflus text. in l. sed si quis. 7. ff. de restam. quemadmod. aperitur, & bene faciunt in fortioribus tradita per Castr. conf. 195. num. 2. ad fin. vers. responderi Ioannes Andreas ad Specular. addit. vlt. in tit. de offic. omn. iud. pag. mibi 154. col. 1. post principium vers. sufficit cum seqq. nam extra lavem ad iudicium vocati (ipsi aut) moesti solent esse, & moestos penates componere item constat, sunt etiam verba ipsius) longe pluri posse esse grauiam irineris quam causa principalis, & sic ratiocinantur Imperatores in l. Mediterranea. C. de annon. & trib. lib. 10. tit. 16. ibi vt plus haberet dispendij, translatio quam deuotionis illatio, & in l. apparitores 5. Cod. de exact. tribu. eod. lib. tit. 19. ibi ne longinqui irineris diuersitate susceptior adductus, & curia suo desit (penè dixit curæ, & in nostro casu) & rei familiaris detrimenta sustineat, & quæ iunxit Amaya in l. pro socijs. Cod. disto tit. de annon. d. num. 1. ad 7. & verba text. in l. nemo 8. eod. tit. ibi, sed omnis irineris ac necessitatis habita ratione delegatur. & Ec 2. sanctè

Sanctæ Pontificis multa peccatorum Episcopis dispensare propter difficultatem adeundi Sanctam Sedem, que sunt ipsi Sedis Apostolicæ reservata, de quibus Sanchez lib. 4. Decalog. c. 40. Barbosa de offic. Episc. op. allegat. 37. n. 1. & 13. cum aliis.

5. Non obstant, modo quæ in contrarium trahuntur, non Rota in allegatis Maioricens. Parochialis, ubi quod appellatus, & prouocatus ad nouum examen in Curia debeat accedere, nam magna est differentia, quia ibi agitur de Parochiali ob grauitatē materiæ, quæ animarum curam concernit, vt ait Lotter de re benef. lib. 2. quest. 31. in fin. Præterquam quod ibi appellans venerat in Curiam, & ibi prouocabat ad nouum examen, & videbatur magis necessarium, quia non posset cognosci quis esset doctior, nisi facta comparatione, & collatione in concursu, & daturus fumus grauaminis (licet fortè non sit necessarius ad istam prouocationem, Gonz. reg. 8. gloss. 4. num. 144. Garz. de benef. part. 9. cap. 2. num. 151. post mea, vers. vnde Gonz.) quæ omnia potuerunt mouere ad denegandam subdelegationem, nos vero sumus in simplici, & Garzia non prouocat ad nouum concursum, & examen, nec agunt de probanda maiori literatura, sed Franciscus tantum nititur se fuisse grauatam in reprobatione ad Curata, quo casu esse concedendam petitam subdelegationem per constanti supponit d. decis. 106. coram Penia num. 3. cum seqq. & ambo sunt in partibus, & grauamen ostenditur iuris maxima presumptione (vt iam dictum est) & tandem quia non ita longe sunt posita Insula Baleares à Roma, quam locus de Ocon Occidentis vsque ad vltimum sinum ablegatus, & Sacra Congregatio cuius oraculum sequitur Rota in dictis Maioricens. & semper reueretur ex ibi congestis non hoc practicaerit nisi in Parochialibus, & intra Italiam non extra, & nouum & singulare esse notat Barb. de offic. Paroch. dict. part. 1. cap. 2. num. 158. & sic non est interpretatio extendendum l. 2. C. de noxal. l. si quando 35. C. de inoff. testam. D. Martinus de Larreati qui lib. 8. selectur. cap. 10. num. 1. in fin. & Bulla Pij V. in conferendis in ord. 33. mihi qui vtor Bull. impress. anno 1617. pag. 219 §. vi autem 7. ex qua sumitur fundamentum, loquitur etiam in Parochialibus tantum.

6. Nec refragatur dec. 105. par. 2. ver. n. 3. ubi quod Bulla Clementis VIII. super beneficiis Calaguritanis recipit interpretationem passiuam à Concilio ubi supra, & d. Bulla Piana, quia decisio non loquitur generaliter, sed eo casu quo agebatur de numero examinatorum Synodaliū necessario, in quo par est vtriusque Ratio, non verò in aliis prout in nostro casu expressè in allegatis decisionibus, prout nec in executione sententiæ, vt toties dixit, & dicit Rota vt iam, non tantoties, & daretur, & arripere occasio, ab examinatoribus & litigantibus, & luculenter in d. Calaguritanis beneficiarum 17. Febr. 1648. coram R. P. D. meo Bichio.

7. Paratum facit quod examina est faciendum coram Examinatoribus Synodalibus, quia sunt etiam Synodales apud Metropolitanum, & Viciniores ex S. Concilij decreto, quibus committi poterit, & ad quos (nempe Metropolitanum & Viciniores) recurri posse in casu grauaminis, vt ibi examen nouum fiat, dicunt expressè verba Piana supra relata.

8. Nec obloquitur Oldrad. d. cons. 18. n. 2. & seqq. (quæ refert & sequitur Felin. ubi supra in d. c. ex literis n. 7.) quia in specie bene respondeo Rot. d. decis. 968. num. 9. vers. ibi, & ideo non obstat quod allegatur ex cons. Oldr. 18. quia præterquam quod loquitur in Curato ibi non concurrebat probatio extremorum, vt in casu isto, & si quis per nouum examen reprobat, ipse est, quod non negamus admittent. quoque est per nouum examen, & per vrgentiores probationes approbare posse, quæ tota est in per simili casu vt supra notauimus, & Oldrad. solum dicit quod præsertim ad duo

Curata potest repelli à tertio ex defectu sufficientiæ doctrinæ (sic sunt verba) hic nec sumus in Curatis, nec in casu insufficientiæ, cum potius contet de contrario ex probationibus Episcopi, maxime ipso eodem die examinis, cum regula sit, quod nemo repente sit bonus nec doctus, quia scientia est habitus acquisitus, & indiget tempore ex allegat. à Lotther. ubi supra, & esse dandum nouum examen bene docet Greg. X. in cap. si forte 11. de elect. in 6. illis adiectis verbis notandis, Caterum si promissi examinis exitus huiusmodi appositione doctorum vitiante destitui apponentes omnino à propositione casu in quibus obiectum excludimus, & perinde prius determinamus ac si peritus in probatione omnium qui obiectum defecissent, ubi obiciens illiteraturam, & alios defectus falsus inuentus per examen quoad illam; factus est omnium reus.

9. Non vrget denique quod ex longo temporis lapsu potuerit Franciscus fieri doctior, & sic examinis probatio non sit concedenda, cum non possit iurare ad l. ad probationem la 2. in ordine 22. C. de prob. san. d. mem. Greg. XV. decis. 184. num. 3. Caval. decis. 87. n. 4. Lotter. d. lib. 2. q. 31. num. 153. vers. primo, qui extollit Rote ratiocinationem d. decis. 105. num. 4. part. 2. vitem. Penia d. decis. 106. n. 4.) cum habitus debeat inspicere de tempore primi examinis ex allegatis à Lotter. & Rota ubi proximè, & in d. Legionen. Primo, quia in dictis decisionibus erat transactum quadriennium à die primi examinis. Secundo & melius, quia hoc intelligitur quando per appellantem stetit quominus statim subiceretur examini. At Franciscus cum primum potuit appellare, misit ad Curiam pro inhibitione, & compulsoaria, & subdelegatione examinis, ex qua ratione nihil in interest temporis inter capedinem dixit Rota coram Seraph. d. decis. 968. num. 8. & coram clar. mem. Card. Pamphilio in d. Legionen. de Capillas 15. Febr. 1688. nec etiam obstat, ubi cum fuisset lapsus annus cum dimidio, Dominus dixerunt (sunt verba Rote) non tantum temporis intercessisse vt potuerit fieri doctior. Quinimo magno conatu obiter Agentes pro Garcia non solum huic subdelegationi, sed etiam dubij disputationi per multos menses ante ferias, allegando defectum transportationis actorum sine qua in causis Ecclesiasticis nulla est Iudici iurisdicção, ex late discussis in Romana Societatis affectus 27. Martij 1647. coram me, in quo nihil potuit Franciscus imputari, quia Notarij Hispaniarum, nec solent, nec volunt dare copiam actorum sine compulsoaria, (licet si vellent, posse tenuit Scacc. de appell. lib. 2. c. 1. num. 125. cum seqq. lib. 3. q. 20. n. 34. qui refragantes memorat numeris antecedentibus Pareja de edition. inst. tit. 3. num. 25.) Immo multoties expectant secundam iustionem, & ideo appellantes se presentant cum testimonio suæ appellationis coram superiore, & petunt mandatum inhibitionis contra inferiorem, & citationis contra appellatum, & compulsionis contra Notarium, & hæc duo vltima conceduntur tam in tribunalibus Ecclesiasticis. Paz in prax. 2. part. 2. tom. 1. vnic. num. 12. quam in Secularibus ibi 6. part. 1. tom. 1. cap. 1. num. 10. & sic non licuit misero grauo summare Rotæ iurisdictionem cum transportatione actorum. Et satis exclamabat Dominus causa Patrons Abbas Bertucci, quod erat partis cauillationis, vt tempore interim laboretur vt posset postea dictam exceptionem temporis transacti obicere, & praestabatur, ne hoc sibi inferretur præiudicium, vel non officeret si opponeretur vel de aliquo remedio prouideri, nec malitiis indulgeretur contra l. cum hi. s. si cum his ff. de transact. cum vni. quando per hoc nullum præiudicium inferretur negotio principali, (quod esse obicium inferretur negotio principali, & norandum dixit Ioan. Andreas ubi supra) & tandem transportatis actis Agentes Garcia variis vsi subterfugijs, fecerunt ne causa vlque ad supra in Epigraphe notatum diem proponeretur, & de quo postea

postea aduerfa valetudine detentus non potui ita opido decisionem extendere. Et ita visum Dominis nihil obitare temporis decurrit prædicti, cum non sit culpa Francisci vt in allegatis decisionibus Pamphili & Seraphini, maxime stante dicta magna suspicione contra Examinatores, & dictis approbationibus ad Curata, vt in ipsis decisionibus & in dicta decif. 38. coram Comitolo.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO LXXXV.

Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Arguelles.

In causa Pampilonenſi Beneficij de Esparza.

Mercurij 15. Decembris 1649.

§. I. IN Ecclesia Parochiali Oppidi de Esparza Pampilonenſi Diœcesis, per obitum Marci de Calle in mense referuato, simplex Beneficium seruitorium vacauit, Illudque Domini Ioannes Diaz de Isla, & Andreas Chauari impetrarunt, ille à Reuerendissimo Hispaniarum Nuncio per non excessum 24. ducat, auri de Camera & possessionem etiam obtinuit. Ille verò à Sanctissimo Domino nostro cum narratiua valoris non excessus ducat. 24. certorum, & cum incertis 50. At ipse Andreas dum coram Iudicibus deputatis suarum literarum executionem petebat, propter recursum per Ioannem ad Iudices Laicos habitum, iura sua coram Ordinario Pampilonenſi experiri fuit coactus, qui sententiam ad fauorem Ioannis protulit, eo quia Andreas excessum 24. ducat, non iustificauit: Ab huiusmodi sententia prædictus Andreas appellauit, & causa mihi commissâ, Dubitauit, An gratia Apostolica sit iustificata, iuste danda sit immisſio, & per Dominos meos affirmatiue fuit responsum; quia omnia narrata in literis prouisionis ad eius fauorem emanata remanent iustificata.

2. Vacatio si quidem beneficij per obitum Marci ultimi possessoris controuerti non potest, cum dictus Ioannes Diaz ex eadem vacatione veniat, dec. 54. n. 4. part. 4. decif. 02. n. 2. part. 7. recent. cum aliis adductis Nuntienſi beneficij 27. Martij 1648. §. vacatio beneficij coram me.

3. Clericatus iustificatio clara resultat ex testibus in Curia examinatis de publica voce, fama, & visu deponentibus, scientiæque sue causam reddentibus, quia viderunt illum clericali habitu indutum, & pro tali communiter reputatum, Grass. de effect. cleric. in Pra. n. 204. cum multis ibi citatis iunctis aliis adminiculis n. 205. Rota coram sancti. mem. Greg. dec. 137. n. 10. & 11. penes Burat. dec. 3. n. 2. in recent. dec. 613. n. 4. p. 1. dec. 550. n. 2. coram Penia.

4. Adminicula in præsentis sunt, Primo, quod Andreas alia beneficia possidet, & sic oritur argumentum quod de tempore prouisionis Apostolicæ esset Clericus, Indicijs autem, & argumentis Clericatum probari est rexi, in cap. inter quatuor & ibi Gloss. in verb. per argumenta de Cleric. Peregr. Boër. dec. 171. n. 25. Grass. ubi supra n. 201. Secundo quia in titulis dictorum beneficiorum Clericus à Papa enunciat, Grass. cum ibi congestis ubi proxime n. 200. & seq. cum ex aduerso non negatur.

5. Insuper prædicti Testes summ. n. 6. attestantur, quod prænominatus Andreas est Pampilonenſi Diœcesis (vt ipse in gratia narrauit) Rota dec. 266. n. 5. n. 4. recent. in Calaguritana prouisionij 10. Maij 1649. §. vacatio coram R. P. D. meo Ortiobono.

6. Narratiua, & sue præsentia in Curia de tempore gratiæ, & sue familiaritatis cum clar. mem. Cardinali

Tom. VIII.

Albernoz iustificata reddunt, ex iisdem testibus summ. n. 7. quorum dispositiones respectu quidem præsentium sufficiunt, cum illius narratiua non dicatur causa gratiæ, Rota coram Duran. decif. 237. num. 4. Provt etiam respectu familiaritatis, quæ melius quàm per familiares (quales sunt isti testes,) probari non potest, Gabr. de rest. concl. 10. n. 34. quem sequitur Rota decif. 125. n. 12. coram Comitolo.

7. Obtentorum valor ex prædictis testibus summ. n. 8. datis iustificatur. Hæc autem iustificatio sufficiens reputatur, cum hoc Sacrum Tribunal in probando obtentorum valorem vnico teste, & qualicumque probatione sit contentum, Rota coram Card. Cagnal. decif. 33. n. 3. in Bouen. Abbacia 3. Julij 1645. §. qualitates quoque, & in Placentina beneficij 11. Decembris 1647. §. quod verò, & valor obtentorum coram me. confirmata 15. Iulij 1648. §. quod beneficium, vbi cum tamen coram R. P. D. meo Celso, quod indubie procedit, quando ex aduerso non controuertitur.

8. Iustificatio valoris non excessus ducat 24. pro certis, & vna cum incertis 50. ex Testibus in partibus examinatis desumitur, qui sunt eiusdem Ecclesiæ Beneficiati summ. n. 11. & vbi tales fructus perceperunt, iunctis libris publicis Ciuitatis summ. n. 13. idem beneficium valorem probant Rota dec. 603. n. 1. part. 1. recent. & in Placentina beneficij 27. Martij 1647. coram Reuerendissimo Domino meo Terracinen. in Oſen. Archidiaconatus 14. Decembris 1648. coram R. P. D. meo Peusingero, & in dicta Bouen. Abbacia 3. Julij 1645. coram me. Circa quam iustificationem cessat omnis scrupulus, stante Aduersarij confessione, qui huiusmodi beneficium per non excessum ducat 24. impetrauit Rota coram Burat. decif. 931. n. 1. vbi ex qua etiam, & decif. 595. n. 2. part. 3. recent. in Bonon. Archipresbyteratus 23. Martij 1648. §. valor autem coram R. P. D. meo Corrado. Præcipue cum ad probationem non excessus leuioribus probationibus sufficiant, Garz. de benef. part. 1. n. 98. Rota coram Cardin. Cagnal. dec. 533. n. 6. in dicta Placentina beneficij 11. Decembris 1647. in fine coram me.

9. Non reuelat si dicatur, quod dictis testibus fides non sit præstanda, cum deponant deductis oneribus. Nam respondetur, quod cum dictorum testium depositio simpliciter fuerit facta, est interpretanda deductis oneribus Rota coram sancti. mem. Greg. XV. dec. 263. n. 3. decif. 277. n. 7. in allegata Placentina beneficij, §. nec facit coram me. Maxime cum deponant circa valorem negatiue narratum, Rota coram Mantis. decif. 138. n. 2. & in citatis Placentin. §. non obstat, vbi & quod coram Reuerendiss. D. meo Terracinen. & d. §. nec facit in fine coram me. Et qui contrarium probare intendit, magis valorem per non excessum narratum iustificat, Nam si non deductis oneribus non excedit summam de qua agitur, multo minus deductis. Ita in mox allegatis decisionibus.

10. Denique ad probandum, quod beneficium sit simplex, vltra iuris præsumptionem, quæ in dubio facit, vt simplex præsumatur Rota dec. 266. n. 6. p. 4. recent. coram sancti. mem. Gregor. XV. dec. 89. n. 1. & apud Peniam dec. 517. n. 1. & dec. 683. n. 8. Concurrit dicti Ioannis confessio, qui (provt in summ. num. 1.) hoc beneficium tanquam simplex à Reuerendissimo Hispaniarum Nuncio impetrauit Rota de decisionibus 256. n. 6. p. 4. recent. & 117. n. 2. coram Penia.

11. Cum igitur ex his omnibus literæ prouisionis Andræ appareant iustificata veniunt exequenda, text. in est capitulo, §. ibique gloss. in verbo exequatur de concess. præsent. in 9. Rota in d. Bonon. Archipresbyteratus 23. Martij 1648. §. fin. coram R. P. D. meo Corrado in d. Bouen. Abbacia in arinc. coram me. Et ipsi danda immisſio, sicuti ex testamento non abolito, nec cancellato per l. fin. C. de edit. Din. Andr. toll. Rota in Volaterrana

Ec 3 prioratus